

Elsk ikke verden

Misjonsarbeid (konkludert)

"For dere er en utvalgt ætt, et kongelig presteskap, et hellig folk, et folk til eiendom, for at dere skal forkynne Hans dyder, som kalte dere fra mørke til Sitt underfulle lys." Idet vi oppholder oss i lyset fra Rettferdighetens Sol, skal vi skinne som Lys i verden.

Hvor viktig det er for oss, fordi vi er kalt ut av verden, å være helt annerledes, vi skulle utdanne og trene alle våre krefter til lydighet mot Guds overordnede vilje, for det må ikke eksistere noen form for selvskhet blant oss. All vår gjerning skal gjøres for Kristus, ikke for å vinne bifall; eller for bruke våre Gudgitte evner til innflytelse og middel til å behage oss selv. Men la oss i alt vi gjør vise Kristi selvutslettende Ånd. Vi skal ikke bekjenne oss til å høre Gud til og samtidig leve et liv i løgn ved selvdyrkelse og selvtilfredsstillelse. Vi skal atskille oss fra verden, komme ut av den. "Elsk ikke verden, heller ikke de ting som er i verden! Om noen elsker verden, da er kjærligheten til Faderen ikke i ham;" 2. Joh. 2, 15. Knytt dine varmeste følelser til det som er i himmelen, ikke til noe her på jorden.

norsk.ellenwhite.dk

Ethvert arbeid skal legges frem for Herrens ansikt. Ethvert betrodd talent skal vurderes, for å finne ut av, hvilke fremskritt, som er gjort. Gud vet, hva du har gjort for å velsigne andre, og hva du ikke har gjort. Det Sanne Vitne sier: "Jeg kjenner dine gjerninger." Han ser, hvem som er de villige, trofaste arbeidere, og hvem som er de late tjenere.

Jeg oppfordrer alle menn og kvinner, som leser disse ord, at huske på, at Den som Gud Fader har utpekt til å dømme Verden vil gjenkjenne den enkelte. Alle må da stå til rette for de talenter, de har fått. "Ingen lever for sig selv." Kristus sa: Når Jeg blir løftet opp fra Jorden, vil Jeg dra alle mennesker til Mig." Jesus "for den herlighet som ventet Ham, tålte korset, og foraktet skammen." idet Han ga avkall på Sitt liv, for at enhver, som tror på Ham, ikke skal gå fortapt, men ha evig liv. Ved denne store gjerning ble Guds kjærlighet avslørt, og så mange som tror på Ham blir

Herren har merket opp, som den kristne skal følge. I deres sosiale og i deres religiøse liv skulle de være motivert av den faste hensikt, at de vil hjelpe og velsigne de trengende fattige. Griskhet, selvskhet og begjær er avgudsdyrkelse og vanærer Gud. La deres tale være uten begjær. Følsomhet, medfølelse og godgjørenhet er forent hos den kristne.

"Ær Herren med gaver av ditt gods og med førstegrøden av all din avling." Ordspr. 3, 9. "Men likesom dere er rike i alle måter, på tro og på tale og på kunnskap og på all iver og på kjærlighet, som dere har vakt hos oss, så bli nu og rike i deres kjærlighetsverk." --- Kristelig frihet. "Men glem ikke å gjøre godt og å dele med andre! For slike ofre tekkes Gud." Hebr. 13, 16. "Byd dem som er rike i den nåværende verden, at de ikke skal være overmodige, eller sette sin lit til den uvisse rikdom, men til Gud, som gir oss rikelig av alle ting å nyte, at de skal gjøre godt, være rike på gode gjerninger, gavmilde, godgjørende, så de legger sig opp en god grunnvoll for den kommende tid, at de kan gripe det sanne liv." 1.Tim. 6, 17.

Dette er plikten eller den "tvungne" oppgaven, som er lagt på enhver, som har fått tillit til å forvalte Herrens goder: at han deler med de verdig trengende, og at han gir til Herrens sak, etterhånden som behovene melder sig. Fordi Gud har gitt oss så rikelig, burde vi returnere til Ham, det som er Hans eget, for Han gjør

effekt på hans vaner og praksis. Hans liv viser, at han er en ny skapning. Han ser på enhver dollar som en verdi, som han kan bruke ikke til å tilfredsstille sin egen smak eller lyst, ikke som noe han kan gemme i jorden, men han ser muligheten for å bruke den til å gjøre godt med, til å hjelpe med å vinne sjeler for sannheten, bygge opp Kristi rike. Han har de samme gleder som Jesus. Han gleder sig, når han ser sjeler frelst. Hvorfor gjør vi så lite for å frelse mennesker, når det er så meget som kan gjøres? Hvorfor gjør vi så lite for å dra menn, kvinner og barn til Kristus? I enhet er det styrke; i uenighet er det kun svakhet. Vi skulle arbeide ytterst flittig for å svare til Kristi bønn, når Han ber om, at Hans disipler må være et, som Han selv var et med Sin Fader. Hvis vi er et med Kristus, vil dannelsen av en menighet være et gode for alle medlemmene; for ved å forene oss i et menighetsfelleskap, lover vi oss selv, at vi vil hjelpe hverandre. Den Hellige Ånd leder oss ikke inn i dette for at vi skal bli en felles beundrings- forening, men vi skal bruke alle de krefter, vi har, til å hjelpe hverandre i sympati, i kjærlighet, så vi ligner mer på Jesus.

Det gale som skjer i denne verden skulle aldri, aldri tolereres blant Kristne. Det bør ikke være noen toleranse for de rikes undertrykkelse av de fattige, heller ikke skulle de fattiges sjalusi og misunnelse mot de rike oppmuntres. En skulle ikke akseptere, at de sterke og

frelst.

Her er de mektige midler som kan bevege verden. Golgatas kors får alle, som tror på Ham til å bidra med alle midler og krefter for å frelse sjeler. Menneskelige krefter skal forenes med de guddommelige, vi må få vår effektivitet fra himmelen. Vi skal være samarbeidere med Gud. Herren blir representert som Den der åpner menns og kvinners hjerter, så de tar imot Ordet, og Den Hellige Ånd gjør Ordet effektivt. De som mottar sannheten, har den tro, som fører til besluttsom handling, som virker ved kjærlighet og renser sjelen. Således blir sannheten en helliggjører. Dens forandrende makt ses på karakteren. Når den har fått adgang til sjelens innerste helligdom, arbeider den ikke overfladisk, etterlatende et uforandret hjerte, den vekker ikke blott opp følelsene og forsømmer vurderingen og viljen; men den går ned i den dypeste delen av naturen, og får hele mennesket til å samarbeide i harmonisk handling.

Nu begynner den, som i sannhet er omvendt, for alvor å arbeide. Han skal ikke lenger leve for sig selv, men han skal leve for Gud, helt og fullt. Verden har mistet sitt tak på ham; for hans liv er nå skjult med Kristus i Gud. Det vil si at selvet ikke lenger har overtaket. Lyset fra Golgata fastholder ham i sine klare stråler, og Ånden har tatt Kristi ting og åpenbart dem på en sådan attraktiv måte, at det har forandrende

2

innflytelsesrike tramper på de svake og hjelpeløse. ”Dere er alle brødre” sa Jesus. Nøyaktig og upartisk er Himmelen Herre og Gud. Men mer enn dette, Gud krever av deg, at du åpner din hånd vidt for de trengende, at du har den dypeste medfølelse med dem som er bedrøvet, plaget eller tyngt, eller som lider mangel. Hvis du vender deg bort fra deres rop om hjelp i likegyldighet, vil Herren like sikkert vende Sig bort fra din bønn, og Han vil ikke lytte til deg, når du er i fare eller i smerte.

Hvis du har Kristi Ånd, vil du elske som en bror; du vil ære den ydmyke disippel, i hans fattige hjem, fordi Gud elsker ham like meget som Han elsker deg, kanskje Han elsker din bror mer enn Han elsker deg. Hos Gud er det ingen kaster. Han plasserer sin egen signet på mennesker, ikke på grunn av deres rang, ikke på grunn av deres rikdom, ikke på grunn av deres intellektuelle storhet, men på grunn av deres enhet med Kristus. Det er hjertets renhet, enkelhet i hensikt, som viser den sanne verdi av menneskelige vesener. Når du viser oppmerksomhet for de rike og forsømmer de fattige, vil det bli husket av din Herre, og Han vil plassere deg der, hvor du vil få oppleve erfaringer som ligner på dem, som de bedrøvede, tyngede eller plagede led, mens du gikk forbi på den annen side av veien.

Alle som lever i daglig samliv med Kristus, vil dele Hans syn på andre. De vil ære de gode og renhjertede,

4

en plass rede, som det kan investeres i. Således ærer vi Gud med det, Han har plassert i våre hender. Således skal vi leve uselvvisk.

Herrens krav er bakgrunnen for alle andre krav. Han legger Sin hånd på alt, som Han fra Sin overflod og Sin godgjørenhet har gitt mennesket forvalteransvar for, og Han sier ”Jeg er den rette eier av universet, og disse goder tilhører Mig. Bruk dem til å fremme Mitt Rike, bygge opp Mitt kongedømme, og Min velsignelse skal hvile over deg.”

De som ønsker å få Kristi karakter må praktisere Hans undervisning. De må studere mønsteret, forbildet nøye. Så vil de vise en Kristuslignende karakter i samkvemmet med sine medmennesker, og deres samlede innflytelse vil igjen resultere i, at enda flere vil forandre sine karakterer. De vil få ”drikke” av Jesu sympati, og de vil få praktisere den samme overbærenhet, idet de støtter hverandre, oppmuntrer og oppildner hverandre i den gjerning, som gjør ethvert medlem til et vitalt medlem i det samfunn, som er forent med Jesus, og som gror opp til Kristi fulle mål av vekst, Han som er det levende hode for menigheten og for alt, som eksisterer. Guds sanne barn vil skinne som lys i verden, de vil bedømme ting på samme måte, for de er styrt av samme Ånd. De vil være en tydelig atskilt makt i verden. Den mektige sannhetsutskiller har tatt oss ut av verden, og plassert oss utenfor, som et særskilt folk.

7

selv om de er fattige på denne verdens goder. Jakob sier: ”Mine brødre! La ikke deres tro på Vår Herre Jesus Kristus, den herliggjorte, være forent med ar dere gjør forskjell på folk! For om det kommer en mann inn i deres forsamling med gullring på fingeren, i skinnende kledning, og det også kommer en fattigmann inn i skitten kledning, og dere ser på ham som bærer den skinnende kledning og sier: Sett du deg her på en god plass! Og sier til den fattige: stå du der, eller sett deg her nede ved min fotskammel! Gjør dere da ikke forskjell! hos dere selv, og er blitt dommere med onde tanker? O, Hør dog, mine elskede brødre! Har ikke Gud utvalgt dem som er fattige på verdens gods, til å være rike i troen og arvinger til det rike han har lovt dem, som elsker Ham? Men dere har vanæret den fattige. Er det ikke de rike, som underkuer dere, og som drar dere for domstolene? Er det ikke dem, som spotter det gode navn, dere er nevnt med? Visselig, dersom dere oppfyller den kongelige lov etter Skriften: ”Du skal elske din neste som deg selv, da gjør dere vel; men gjør dere forskjell på folk, da gjør dere synd, og loven refser dere som lovbrøtere. For enhver som holder hele loven, men snubler i en ting, han er blitt skyldig i alle. Jak. 2, 1-10.

Her finner vi et klart ”Så sier Herren” Hvem vil være en ordets gjører og ikke en glemsom hører? Her er den kurs vi skal følge klart fremsatt, den vei som

5